

V. Opłata za przewóz powrotny.

1. Jeżeli wagony, podstawione pod naładunek na publiczne ładownie lub punkty omówione pod IV, albo na bocznicę, z powodu niezaladowania muszą być zwrócone w stanie próżnym, pobiera się oprócz postojowego i niezależnie od utraty kaucji za zamówienie wagonu opłatę, wskazaną w poniższym wykazie opłat miejscowych, o ile w umowach nie są przewidziane inne opłaty.

2. Oprócz tej opłaty pobiera się w odpowiednich wypadkach także i opłatę za podstawienie.

VI. Opłaty bocznicowe.

1. Na Polskim Śląsku Górnym pobiera się opłaty bocznicowe stosownie do zawartych umów z następującymi wyjątkami:

a) za przewóz węgla kamiennego, koksu i brykietów z polskogórnośląskich kopalni i wytwórni pobiera się przewoźne na podstawie odległości taryfowych, natomiast za przewóz wszelkich innych towarów do i od tych wytwórni pobiera się opłaty bocznicowe stosownie do umowy;

b) za przewóz wszelkich przesyłek na innych polskogórnośląskich bocznicach pobiera się opłaty bocznicowe, o ile bocznicą nie jest równocześnie stacją taryfową.

2. Obok należności bocznicowej pobiera się w odpowiednich wypadkach także przewoźne stacyjne, opłatę za przestawienie, za przewóz do i od ładowni, za podstawienie i za przewóz powrotny, o ile umowy bocznicowe nie zawierają odmiennych postanowień.

Wykaz opłat miejscowych.

O P Ł A T A	M a r e k z a w a g o n			
	A. Wszystkie towary z wyjątkiem węgla i t. d.		B. Węgiel i t. d.	
	do 15 t. ładowności	ponad 15 t. ładowności	do 15 t. ładowności	ponad 15 t. ładowności
1.	2.	3.	4.	5.
I. Przewoźne stacyjne	800.000	1.200.000	750.000	1.100.000
II. Opłata za przestawienie . . .	480.000	750.000	450.000	690.000
III. Opłata za przewóz między stacją taryfową a publiczną ładownią	390.000	500.000	360.000	480.000
IV. Opłata za podstawienie . . .	150.000	150.000	120.000	120.000
V. Opłata za przewóz powrotny	450.000	450.000	450.000	450.000

2) Na stronie 30-iej w p. 16 zamieszcza się nowe zdanie:

„Na Polskim Śląsku Górnym opłaty celne regulowane są osobnym rozporządzeniem, ogłoszonym w Gazecie Urzędowej Województwa Górnośląskiego”.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

878.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 października 1923 r.

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującami taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, wyszczególnionymi w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 545, z dnia 18 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 736) z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1066) i z dnia 24 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 604), rozciąga się rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. № 109, poz. 868) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części II „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych”. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428 i № 60, poz. 545):

W „Postanowieniach taryfowych”:

„Wstęp” nie ulega zmianie.

Punkt 95 nie ulega zmianie.

W „Wykazie opłat dodatkowych”:

W punk. 7. „Opłaty za przetrzymanie wagonu i t. d.” ustęp I i II zmienia się w sposób następujący:

„I. Opłaty za przetrzymanie wagonów, w tej liczbie i specjalnych (oprócz wagonów 30-tonnowych i wagonów-kotłów (cystern), używanych do przewozu ropy naftowej i jej przetworów, patrz niżej punkt II), pobiera się:

a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon 25.000 mk.

b) za rozpoczętą drugą dobę i jeden wagon 750.000 mk.

c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i jeden wagon 1.000.000 mk.

II. Opłaty za przetrzymanie wagonów 30-tonnowych i wagonów-kotłów (cystern) używanych do przewozu ropy naftowej i jej przetworów, pobiera się:

a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon 37.500 mk.

b) za rozpoczętą drugą dobę i jeden wagon 1.125.000 mk.

c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i jeden wagon 1.687.500 mk.”

W punk. 11 „Opłaty za nowe nadanie przesyłki na żądanie odbiorcy” wysokość opłat, ustalona z dniem 1 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 757), zmienia się w sposób następujący:

„za każde 100 kilogramów 1.440 mk.

najmniej od wagonu:

a) o ładowności poniżej 5.000 kg. 72.000 mk.

b) o ładowności 5.000 i więcej kg. 1.440.000 mk.

B. W części IV „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847 i № 113, poz. 1028 oraz z r. 1923: № 17, poz. 112; № 37, poz. 247; № 73, poz. 575; № 93, poz. 742 i № 109, poz. 868):

Dział I. „Opłaty za przewóz towarów” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 63, poz. 491, ustalony z dniem 1 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 757), podwyższa się o 200%,

C. Część V „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112) nie ma zastosowania na kolejach wąskotorowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 listopada 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

879.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 października 1923 r.

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budujących się liniach Kutno—Płock i Kutno — Zgierz.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego do miejsca wyładowania lub naładowania i z powrotem na budującej się linii Kutno — Płock, ustanowioną w punk. 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 grudnia 1921 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Płock (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 108, poz. 791), podwyższoną rozporządzeniem z dnia 21 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 758), podwyższa się do wysokości 2.736.000 mk.; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 § 1 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 791), zmienioną rozporządzeniem z dnia 21 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 758), zastępuje się opłatą w wysokości 384.000 mk. za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 2. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego do miejsca wyładowania lub naładowania i z powrotem na budującej się linii Kutno — Zgierz, ustanowioną w punkcie 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 grudnia 1922 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Zgierz (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 116, poz. 1065), podwyższoną rozporządzeniem z dnia 21 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 758), podwyższa się do wysokości 3.600.000 mk.; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 § 1 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1065), zmienioną rozporządzeniem z dnia 21 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 758), zastępuje się opłatą w wysokości 384.000 mk. za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 listopada 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 21 września 1923 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budujących się liniach Kutno — Płock i Kutno — Zgierz (Dz. U. R. P. № 94, poz. 758).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

880.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 października 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na wąskotorowych kolejach państwowych oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i we Lwowie.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty za przewóz osób wąskotorowymi kolejami państwowymi i prywatnymi, znajdującymi się w zarządzie państwowym, położonymi w obrębie Dyrekcji kolei państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i we Lwowie, podwyższa się:

do 6000 mk. w klasie III od osoby i kilometra i

„ 9000 „ „ „ II „ „ „

§ 2. Opłaty za przewóz bagażu i przesyłek nadzwyczajnych podwyższa się: